

Arrest

nr. 67 062 van 21 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERRELST loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 1 april 2011, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 29 juni 2011, verstuurd op 30 juni 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart een etnisch Albanese te zijn afkomstig uit Burojë (gemeente Skenderaj), en in het bezit te zijn van het Kosovaars staatsburgerschap. U begon ongeveer in 2000 een relatie met een jongen, T. genaamd, die beweerde afkomstig te zijn uit Skenderaj. U had ondanks uw jonge leeftijd serieuze bedoelingen met hem en zoals de traditie het voorschrijft won u informatie in over uw vriend en zijn

familie. T. verstrekke u echter enkel vage en tegenstrijdige informatie en uw familie en kennissen in Skenderaj bleken nooit van hem of zijn familie gehoord te hebben. U merkte na een tijd op dat hij betrokken was bij prostitutie, vrouwen- en mensenhandel. U probeerde van hem afstand te nemen, wat initieel niet lukte. Integendeel, T. misbruikte u en dwong u tot prostitutie. Uiteindelijk zei u aan T. dat u naar de politie zou stappen. Hierdoor slaagde u erin uw relatie met T. na ongeveer een jaar te beëindigen. U stopte uit angst met school en bleef grotendeels binnenshuis tot uw 22 à 23 jaar. U had geen contact meer met T. U maakte in 2005 kennis met A. H., met wie u enige tijd later traditioneel huwde. U ging bij hem te Glogoc wonen. U vertelde uw partner van uw problemen met T. In 2006 werd uw dochter geboren. Na haar geboorte kreeg u dreigtelefoons van T. U beviel in 2008 van uw zoon. Hierna werden de dreigtelefoons regelmatig. U werd nu niet enkel door T. zelf maar eveneens door vrienden van hem opgebeld. U werd voortdurend telefonisch bedreigd. Er werd u meegedeeld dat u en uw kinderen zouden ontvoerd worden. U werd ook regelmatig op straat gevolgd. Ook uw partner werd de laatste tijd een aantal keer door T. opgebeld. Hij wilde hem ontmoeten, maar T. weigerde dit. Uit angst voor T. en uit angst voor de reactie van uw schoonfamilie – u wilde de problemen niet groter maken en u had geen enkel concreet bewijs – diende u geen klacht in bij de politie. Ook durfde u uw kinderen niet naar school of de kinderopvang te sturen om te vermijden dat uw partners familie uw problemen te weten zou komen. Toen uw schoonfamilie vernam waarom jullie de kinderen niet naar de opvang wensten te sturen, zetten zij druk op uw partner om te scheiden of om samen met u te vertrekken. Uw partner wilde echter niet van u scheiden en verbrak elk contact met zijn familie. Jullie vertrokken naar België, waar u op 1 april 2011 asiel aanvraagde. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 16 maart 2009; de geboorteakte van uw dochter, uitgereikt te Glogoc op 2 maart 2009; en de geboorteakte van uw zoon, uitgereikt te Prishtinë op 2 maart 2009.”

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeksters problemen houden op zich geen verband met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag;
- verzoekster maakte niet aannemelijk dat zij geen beroep of onvoldoende een beroep zou kunnen doen op de bescherming van de lokale of hogere autoriteiten in Kosovo;
- de slechte economische situatie in Kosovo houdt ook geen verband met één van de criteria bepaald in het Vluchtelingenverdrag of in de definitie van subsidiaire bescherming.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek. Verzoekster stelt vooreerst dat haar problemen niet louter interpersoonlijk en privaatrechtelijk van aard zijn maar dat zij het gevolg zijn van het feit dat zij tot een bepaalde sociale groep behoort, namelijk die van een jonge vrouw in een sociaal zwakke positie. Verder stelt verzoekster dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing zelf bevestigt dat het politieapparaat in Kosovo te wensen overlaat. Volgens verzoekster kan de Kosovaarse politie in werkelijkheid nog steeds geen behoorlijke rechtsbescherming bieden aan burgers.

2.2. De Raad is van mening dat verzoekster niet kan worden erkend als vluchteling en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, vereist immers dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan inroepen, of als gevolg van een vrees voor vervolging niet wil inroepen. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land kan stellen of zich wegens een reëel risico op ernstige schade niet onder de bescherming van zijn land wil stellen. Het is dus aan de asielzoeker om alle mogelijkheden tot bescherming uit te putten of een afdoende verklaring te geven waarom hij geen beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoekster blijft op dit vlak in gebreke. De commissaris-generaal oordeelde immers terecht dat verzoekster niet aannemelijk maakte dat zij geen beroep of onvoldoende een beroep zou kunnen doen op de bescherming van de

lokale of hogere autoriteiten in Kosovo. De commissaris-generaal merkte terecht op dat verzoekster niet eenmaal bij de politie of bij een andere instantie melding maakte van haar problemen, terwijl haar partner op goede voet stond met een hoge politiefunctionaris en zij geen problemen kende met de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing geenszins dat het politieapparaat in Kosovo te wensen overlaat. De bestreden beslissing stelt over de Kosovaarse politie integendeel het volgende: *“Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden en voert ze haar taken op een professionele en competente manier uit. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren”.*

Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt geen beroep te kunnen doen op de in haar land van herkomst aanwezige autoriteiten dient verzoeksters verklaring dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat zij behoort tot een sociale groep hier verder niet onderzocht te worden.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in haar land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter,

dhr. T. BARBE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. BARBE

A. VAN ISACKER